

lavillarroel

direcció: tania brenlle

GRUP FOCUS

A PARTIR DEL 8 DE MARÇ

Fins on som capaços d'arribar per protegir la nostra feina? Aquest és el punt de partida de la nova proposta escènica de Sixto Paz Produccions, en coproducció amb La Villarroel: **Bull**, que inicia funcions el pròxim 8 de març. Un poderós text de Mike Bartlett sobre la intimidació en l'àmbit laboral.

Una comèdia incòmoda i sofisticada dirigida per **Pau Roca** que mostra la destrucció de l'home amb l'elegant i estudiada tècnica d'un torero assetjant un toro. *Bull* ofereix seients de primera fila en un escenari en què tres treballadors lluiten per mantenir la seva feina.

Joan Carreras, David Bagés, Marc Rodríguez i Mar Ulldemolins protagonitzen aquesta comèdia, que camina sobre la prima línia que existeix entre la política d'oficina i el *bullying* escolar. Amb aquesta peça incisiva, Bartlett llança un repte a l'espectador: fer un pas enrere, mirar-se al mirall i decidir a quin dels protagonistes del muntatge s'assembla més.

Autor **Mike Bartlett**
Traducció **Adriana Nadal**
Direcció **Pau Roca**
Ajutant de direcció **Victòria Pagès**

Intèrprets
**Joan Carreras, David Bagés,
Marc Rodríguez i Mar Ulldemolins**

Escenografia **Paula Bosch**
Ajutant d'escenografia **Sebas Brossa**
Construcció d'escenografia **Taller Jorba-Miró**
Col·laboració màquina d'aigua **Aquajet**
Il·luminació **Guillem Gelabert**
Vestuari **Laura García**
So **Txume Viader**

Cap tècnic del teatre **Jaume Freixas**
Ajutants producció **Jan Vilanova**
i **Gerard Belenes**
Coreografia de moviment **Isaac Morera**

Primera funció
a La Villarroel
el 8 de març de 2018

Disseny gràfic **Edu Buch**
Fotografia **Kiku Piñol**
Producció i comunicació **Adriana Nadal**
Màrqueting **David Costa, Maria Antolín**
i **Publispec**
Premsa **Anna Casasayas i Clara M. Clavell**

Durada **60 minuts** (sense entreacte)
Una producció de **Sixto Paz i La Villarroel**

Sinopsi

Tres companys de feina. Dos llocs de treball. Durant la crisi econòmica, moltes empreses es veuen amb la necessitat de reduir plantilla. Un sacrifici per salvar l'espècie de l'extinció. Un dels tres haurà de marxar.

Fins on som capaços d'arribar per protegir la nostra feina?

Podem conviure sense abusar de l'altre?

La crítica anglesa ha dit

“Una producció emocionant, fascinant.”

Sam Marlowe, *The Times*

“Les espurnes salten en aquesta impressionant producció.”

Alice Saville, *Time Out*

“Una classe magistral de com funciona la connivència.”

Susannah Clapp, *The Guardian*

“Absorbent i divertida.”

Henry Hitchings, *Evening Standard*

El director diu...

La majoria de nosaltres creiem amb certesa que no som uns psicòpates. Però si ens fixem que alguns trets característics d'un psicòpata són la manca d'empatia, el poder de manipulació, el narcisisme, la mentida patològica, l'encant superficial, la falta de remordiments, la necessitat de poder i de control, i la tendència a abusar de l'altre... Estem tan segurs que no tenim, com a mínim, algunes actituds psicopàtiques?

Cada dia de la meua vida procuro fer-ho bé. No fer mal. I, tot i així, no ho aconsegueixo quasi mai. Estem genuïnament preparats per conviure sense cometre abusos o ferides? Tenim l'empatia ben entrenada? Som prou assertius com per facilitar la vida als altres i que això no ens la compliqui a nosaltres mateixos? Fins on estem disposats a arribar per assolir els nostres objectius? I fins on ho estem per permetre que els altres assoleixin els seus?

BULL parla, sobretot, del linxament. Els nostres avantpassats penjaven gent a la forca en actes públics, anaven als amfiteatres a gaudir de l'espectacle de contemplar com els humans morien en plena lluita. Avui dia se segueix fent, però amb toros. I en certa manera també encara amb humans: els *realities* de més audiència televisiva acostumen a incloure en el seu temari les nominacions i les humiliacions públiques. Per què ho fem?, Per què juguem brut quan ho fem?, I per què humiliem? O si no us considereu culpables... Per què ho contemplem impertèrrits?, Per què no ho denunciem?

El 2016 es va fer un estudi sobre *bullying* escolar a Finlàndia que se centrava en els espectadors i testimonis de la intimidació. L'estudi demostrava que, si s'aconseguia que els espectadors se centressin en la víctima i no en l'agressor, llavors l'abús deixava de ser quelcom gratificant i, per tant, disminuïa dràsticament. Quina sensació experimentem quan en una pel·lícula es crea l'expectativa d'una venjança i finalment aquesta no arriba? Per què pertanyem a una societat que sempre vol tenir la darrera paraula en comptes de cuidar l'altre, encara que sigui rival a la feina o amb idees polítiques diferents a les nostres? En el nostre dia a dia tendim a torear o a ser torejats?

Mike Bartlett ha aconseguit que durant aquests assajos ens hàgim fet aquestes preguntes i més. I el millor de tot, i el més terrible alhora, és que cada dia hem rigut com descerebrats. Per què riem? Fa gràcia? O potser no ens queda cap opció millor? Sigui com sigui, sobretot, sobretot, sobretot: gaudiu de l'espectacle...

Mike Bartlett, autor

A l'hora d'escriure, Mike Bartlett s'inspira en la cita de l'autor estatunidenc Neil LaBute (autor de *Pretty*, exhibida a La Villarroel la temporada passada): “un dramaturg és la persona que entra a una festa, peta els globus i apaga la música”. Amb aquesta frase Bartlett entén que la seva feina és exposar la veritat encara que pugui no ser acceptada en el moment de ser expressada.

Biografia

Jove i prominent dramaturg i guionista, brillant en la forma de retratar les relacions de poder i el conflicte que s'estableixen en diversos àmbits –personal, laboral, familiar-, tant per a televisió, cinema com teatre. Va ser dramaturg associat a Paines Plough, escriptor en residència al Teatre Nacional i dramaturg en residència a la Royal Court Theatre.

La seva obra *King Charles III* va guanyar el premi del Cercle de Crítics en la categoria de millor obra, el premi Olivier a la millor obra de nova creació i va estar nominada als premis Tony a la Millor Obra de nova creació. *Love love love* va guanyar el premi a la millor obra nova en l'edició de 2011 dels Premis Nacionals de Teatre del Regne Unit, *Cock* va guanyar un premi Olivier l'any 2010, i també va rebre un premi Writers's Guild Tinniswood i Imison per *Nottalking*, i un premi Old Vic New Voices per *Artefactes*.

Entre les seves obres teatrals cal esmentar *Albion*; *Wild*; *Game*; *King Charles III*; *An intervention Bull*, una nova versió de *Medea*; *Chariots of fire*, *Love love love*, i *Cock*.

Font d'informació: <http://theagency.co.uk/the-clients/mike-bartlett/>

Pau Roca, director

Actor i director. Format en interpretació al centre d'art dramàtic Nancy Tuñón. Ha compaginat la seva formació amb estudis de direcció cinematogràfica a l'ESCAC.

Arran de la seva actuació a l'obra *The Quarry Men Show* (2011), dirigida per ell mateix i coescrita amb Jan Vilanova Claudín i Iván Tomás, així com de la coescriptura de l'obra *De puta a diputada*, crea la productora Sixto Paz. Amb ella, ha fet d'actor a les obres *Si existeix encara no ho he trobat* de Nick Payne, dirigida per Marilia Samper (Sala Beckett, 2013) i *Pulmons* de Duncan Macmillan, dirigida per Marilia Samper (Sala Beckett, 2014). A la trajectòria de la companyia també s'hi sumen *L'efecte* de Lucy Prebble, dirigida per Carol López (Sala Beckett, 2015), *Pretty* de Neil LaBute i direcció de Marilia Samper (La Villarroel, 2016), *Dybbuk* dirigida per Pau Roca (Sala Beckett, 2017) i *Tender Napalm* de Philip Ridley (Sala Beckett, 2017).

També ha estrenat *Incerta glòria* amb dramaturgia d'Àlex Rigola a partir de la novel·la de Joan Sales (TNC, 2015), *El públic* de Federico García Lorca (TNC, 2015), *Ivànov* de Txékhov (Teatre Lliure, 2017) i *Bodas de sangre* de Federico García Lorca (Biblioteca de Catalunya, 2017).

A més, amb Sixto Paz Produccions ha fet de director en espectacles com *Elvis & Whitney* (Teatre Poliorama 2013), *Bruno & Jan (& Àlbert)* (Círcol Maldà 2015), *hISTÒRIA* (Sala Beckett, 2016 i Teatre Lliure 2017), *Dybbuk* (Sala Beckett 2017) i *Tender Napalm* (Festival Grec 2017).

El seu recorregut com a actor de teatre ha passat per muntatges com *Trilogia en Nueva York* de Harvey Fierstein, dirigit per Òscar Molina (2004); *Actes indecents* de Moisés Kaufman, dirigit per Teresa Devant (Artembrut, 2005); *La cabra (o qui és Sylvia)* d'Edward Albee, dirigit per Josep Maria Pou (Teatre Romea, 2006); *Pasqua* d'August Strindberg, dirigit per Francesc Cerro (CAER, 2009); *Romeo y Julieta* de William Shakespeare, dirigit per Will Keen (Idiot Internacional i Ditu, 2009); *L'illa dels monzons* sobre contes de Quim Monzó, dirigit per Jordi Faura (La Villarroel, 2010); *Londres* de Simon Stephens, dirigit per Marta Angelat (Sala Beckett, 2010); *Motortown* de Simon Stephens, dirigit per Thomas Sauerteig (2010); *Una vella coneguda olor* de Josep Maria Benet i Jornet, dirigit per Sergi Belbel (TNC, 2011); *Cock* de Mike Bartlett, dirigit per Marta Angelat (Club Capitol, 2011) i *Hamlet* de Shakespeare, dirigit per Will Keen (Teatro Español, 2012).

La productora Sixto Paz va néixer l'any 2013 amb voluntat d'arribar per quedar-se.

Formada per cinc individus, no tots necessàriament lligats al teatre en els seus orígens, té clar que el teatre no és tan sols un art sinó també una forma de vida, i per tant, una activitat que ha de ser sostenible.

Sixto Paz creu en fer un esforç constant i analític en la manera d'arribar al públic avui dia, considerant els sistemes de promoció clàssics quelcom caduc (si més no, en part). Així doncs, una ocupació important de la seva empresa és la de canviar les regles del joc.

Artísticament mai es definirà. Són les seves circumstàncies i, per tant, Sixto Paz pretén ser tan eclèctica com ho és la nostra realitat. Per això, sempre tendiran a treballar amb diferents grups humans que aportin riquesa i personalitat. Ésser humà, emocions, actualitat i l'espectador com a obsessió.

“Crec que un dels pocs beneficis que ha tingut la crisi econòmica és la possibilitat de fer una mica de neteja.”

Format a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona, és un dels actors més destacats de la seva generació. En televisió ha treballat a sèries de TV3 com *Benvinguts a la família*, *Temps de silenci*, *Zoo*, *Porca misèria*, *39 + 1* o *Infidels*; i també en diversos telefilms com *Pau*, *la força del silenci* o *Un berenar a Ginebra*.

De les seves darreres interpretacions teatrals destaquen:

Islàndia, de Lluïssa Cunillé amb direcció de Xavier Albertí (TNC, 2017).

Ivànov d'Anton Chejov amb direcció d'Àlex Rigola (Teatre Lliure, 2016).

Les noces de Figaro, de Caron de Boumarchaise amb direcció de Lluís Homar (Teatre Lliure, 2016).

L'Inframón, de Jennifer Halley amb direcció de Juan Carlos Martel (Teatre Lliure, 2016).

Pretty, de Neil Labute amb direcció de Marilia Samper (La Villarroel, 2016).

Marits i mullers, de Woody Allen amb direcció d'Àlex Rigola (La Villarroel, 2015).

Incerta glòria, de Joan Sales amb direcció d'Àlex Rigola (TNC, 2015).

L'art de la comèdia, d'Eduardo de Filippo amb direcció de Lluís Homar (TNC, 2015).

La partida, de Patrick Marber amb direcció de Julio Manrique (Teatre Romea, 2014 i Teatre Goya, 2015).

Fum, text i direcció de Josep Maria Miró (TNC, 2013).

El policia de las ratas, de Roberto Bolaño amb direcció d'Àlex Rigola (Teatre Lliure, Temporada Alta i Teatro de La Abadía, 2013).

Barcelona, text i direcció de Pere Riera (TNC, 2013).

Els nostres tigres beuen llet, text i direcció d'Albert Espinosa (TNC, 2012).

Mcbth, de William Shakespeare amb direcció d'Àlex Rigola (TNC i El Canal - Centre d'Arts Escèniques Girona-Salt, 2012).

Coriolà, de William Shakespeare amb direcció d'Àlex Rigola (Teatre Lliure i El Canal. Centre d'Arts Escèniques Girona-Salt, 2012).

Joan Carreras

“Hauria de dir que em sap greu arribar tard però no me'n sap.”

Actor català va estudiar Interpretació a l'Institut del teatre de Barcelona. Actualment és molt conegut pels seus papers importants en sèries de màxima audiència. Va començar a adquirir popularitat per les seves participacions en programes de caràcter alternatiu i contracultural produïts per Televisió Espanyola, així com també en programes i sèries de TV3, Antena 3, Cuatro i Telecinco. Ha treballat en cinema i teatre, on ha destacat per les seves interpretacions en diferents obres i per la seva extensa trajectòria.

L'any 2000 va ser guardonat amb els Premis Butaca com a millor actor protagonista per *Mein Kampf*, i l'any 2010, tornava a ser guardonat amb els Premis Butaca com a millor actor teatral pel muntatge de *L'Auca del Senyor Esteve*.

D'entre els muntatges teatrals en què ha treballat cal esmentar:

Paraules encadenades, escrita per Jordi Galceran i dirigida per Sergi Belbel (La Villarroel, 2017).

Blank, escrita i dirigida per Nassim Soleimanpour (Sala Muntaner, 2017).

Avui no sopem, amb text de Pep Anton Gómez i Jordi Sànchez i direcció de Pep Anton Gómez (Teatre Condal, 2016).

El test, de Jordi Vallejo i dirigit per Cristina Clemente (Sala Muntaner, 2015).

Vilafranca, un dinar de festa major (2015), amb text i direcció de Jordi Casanovas (Teatre Lliure, 2015).

Frank V (opereta d'una banca privada), text de Sergi Belbel dirigit per Josep Maria Mestres (Teatre Lliure, 2015).

Ocells i llops, de Josep Maria de Sagarra i dirigit per Lourdes Barba (TNC, 2014).

Una història catalana, escrita i dirigida per Jordi Casanovas (TNC, 2013).

Els baixos fons, de Maxim Gorki i dirigit per Carme Portaceli (TNC, 2012).

Conte d'hivern, de William Shakespeare dirigit per Carme Portaceli (Teatre Romea, 2011).

L'auca del senyor Esteve, de Santiago Rusiñol i dirigit per Carme Portaceli (TNC, 2010).

Fairy, escrit i dirigit per Carme Portaceli (Nau Ivanow, 2007).

La plaça del diamant, de Mercè Rodoreda i dirigida per Toni Casares (TNC, 2007).

Les tres germanes, d'Anton Txékhov i dirigit per Ariel Garcia Valdés (TNC, 2005).

Gènova 01, dirigit per Carme Portaceli (Teatre Grec, 2004).

El retorn al desert, dirigit per Carme Portaceli (Teatre Lliure, 2003).

David Bagès

“Faig bé la meva feina, simplement no volto per aquí clavant punyalades a l’esquena de la gent.”

Actor català va estudiar Interpretació a l’Institut del Teatre de Barcelona. La seva carrera professional és molt extensa i ha participat en nombroses produccions teatrals, televisives i cinematogràfiques. En televisió ha participat a sèries com *Benvinguts a la família*, *Mira lo que has hecho*, *Sé quién eres*, *El crac*, *MIR*, *Zoo*, *Porca misèria*, entre d’altres. També ha participat als programes satírics *Polònia* i *Cràckovia*.

En el món del cinema algunes de les seves aparicions es troben a *El fotógrafo de Mauthausen*, *Menú degustació*, *Els nens salvatges* o *Salvador (Puig Antich)*.

L’any 2008 va ser guardonat amb el Premi d’Interpretació de la Crítica Teatral de Barcelona per l’obra *La forma de ser de les coses*.

D’entre els muntatges teatrals en què ha treballat cal esmentar:

Ignots, de Ramon Madaula (El Maldà, 2017).

L’hostalera, de Carlo Goldoni i dirigida per Pau Carrió (Biblioteca de Catalunya, 2017).

Caiñ i Abel, de Marc Artigau (Biblioteca de Catalunya, 2017).

Premis i càstigs, dirigida per Ciro Zorzoli (Teatre Lliure, 2015).

La partida, de Patrick Marber i dirigida per Julio Manrique (Teatre Romea i Teatre Goya, 2014).

El Litoral, de Wajdi Mouawad i dirigit per Raimon Molins (Teatre Romea, 2013).

Llum de guàrdia, de Sergi Pomper Mayer i dirigida per Julio Manrique (Teatre Romea, 2011).

Hamlet, de W. Shakesperare i dirigit per Oriol Broggi (Biblioteca de Catalunya, 2009).

Días mejores, de Richard Dresser i dirigit per Àlex Rigola (Teatro de la Abadía i Teatre Lliure, 2009).

La forma de les coses, de Neil LaBute i dirigit per Julio Manrique (Teatre Lliure, 2009).

En pólvora, d’Àngel Guimerà i dirigit per Sergi Belbel (TNC, 2006).

Els boscos, de David Mamet i dirigit per Julio Manrique (Sala Beckett, 2006).

Obra vista, escrita i dirigida per Jordi Prat (Sala Beckett, 2005).

Hamlet-Machine, de H.Müller i amb direcció de Carme Portacelli (Shakespeare Fest, 2003).

Romeu i Julieta, de W. Shakespeare amb direcció de Josep Maria Mestres (Teatre Lliure, 2003).

La dama enamorada, de Puig i Ferrater i dirigit per Rafel Duran (TNC, 2001).

Marc Rodríguez

“Trobes que la vida és molt més complicada del que t’havies imaginat?”

Actriu catalana va estudiar al Col·legi del Teatre de Barcelona i a la Sala Beckett. Té estudis musicals de solfeig, cant i piano. Ha participat a nombroses sèries de TV3, TVE o Telecinco com *Hospital Central*, *Ministerio del tiempo*, *Nit i dia*, *Gran Nord*, *Ventdelplà*, entre d’altres. Pel que fa al cinema ha participat a *Mil Cretins*, *Las 2 vidas de Andrés Rabadán* i *X’trems*.

La seva carrera professional la trobem sobretot en el món del teatre on l’hem pogut veure a més d’una trentena de produccions, algunes de les quals l’han portat a rebre diferents guardons com el Premi de la crítica a millor actriu de repartiment per *Incerta glòria* (2015), el Premi Butxaca a la millor actriu de repartiment per *El joc de l’amor i de l’atzar* i el Premi butxaca a la millor actriu de repartiment per l’obra *Arcàdia* (2007).

D’entre els muntatges teatrals en què ha treballat cal esmentar:

Un cop l’any, de Bernard Slade dirigit per Àngel Llàcer (Teatre Poliorama, 2017)

Un tret al cap, amb text i direcció de Pau Miró. Sala Beckett (Grec 2017, Sala Beckett)

Infàmia, amb text i direcció de Pere Riera (La Villarroel, 2017)

Les Noces de Figaro, de Caron de Beaumarchais amb direcció de Lluís Homar (Teatre Lliure, 2016)

Inframon, de Jennifer Haley amb direcció de Juan Carlos Martel (Teatre Lliure de Gràcia i Grec 2016)

Victòria, amb text i direcció de Pau Miró (TNC, 2016)

Marits i mullers, de Woody Allen amb direcció d’Àlex Rigola (La Villarroel, 2015)

Penso en Yu, de Carole Fréchette amb direcció d’Imma Colomer (Sala Beckett i Grec 2015)

Incerta glòria, de Joan Sales dirigit per Àlex Rigola (TNC, 2015)

L’art de la comèdia, d’Eduardo de Filippo i direcció de Lluís Homar (TNC, 2015)

El joc de l’amor i de l’atzar, de P. Marivaux i direcció de Josep M. Flotats (TNC i Teatro María Guerrero, 2014)

Dubte, de John Patrick Shanley amb direcció de Sílvia Munt (Teatre Poliorama, 2012)

Cock, de Mike Barlett dirigit per Marta Angelat

(Temporada Alta de Girona i Sala Club Capitol, 2011)

Electra, de Sòfocles i direcció d’Oriol Broggi (TNC, 2010)

Arcàdia, de Tom Stoppard i direcció de Ramon Simó (TNC, 2007)

Carnaval, de Jordi Galceran i dirigit per Sergi Belbel (Teatre Romea, 2006)

Mar Uldemolins

Empreses patrocinadores

Empreses col·laboradores

Venda d'entrades

lavillarroel.cat

Informació general

BULL

Horaris

De dimarts a dijous: 20.30 h

Divendres: 21 h

Dissabtes: 18 i 20.30 h

Diumenges: 18.30 h

Excepcions

Dilluns 12 de març a les 20.30 h

Dimarts 13 de març no hi ha funció

Preus

28 € - 24 €

Venda d'entrades

Taquilla La Villarroel

lavillarroel.cat

Preus especials per a grups a

Promentrada www.promentrada.com

93 309 70 04

Contacte de premsa

Anna Casasayas i Clara M. Clavell

93 309 75 38 - premsa@focus.cat

MOLT MÉS A

[la_villarroel](https://www.instagram.com/la_villarroel)
[#BullSixto](https://twitter.com/BullSixto)

Activitats paral·leles

23 de març

Postfunció Bull amb Agost Produccions

Un cop finalitzada la funció de les 21 h

Participants:

Espectadors assistents,
Agost Produccions, Sixto Paz Produccions
i la companyia de l'espectacle

Es tracta d'una postfunció experimental, amb algunes alteracions respecte el format habitual de conversa entre públic i artistes. Aquestes converses entre públic i artistes s'emmarquen en el projecte "Dramatúrgies del Debat" que desenvolupen Agost Produccions i Roberto Fratini (professor de l'Institut del Teatre i dramaturg).

6 d'abril

Postfunció Bull amb Recomana

Un cop finalitzada la funció de les 21 h

Participants:

(Recomana), Sixto Paz Produccions
i la companyia de l'espectacle

L'activitat s'emmarca en l'itinerari "Mecanismes de poder" de la 5a edició de Travessia Recomana, projecte coordinat pel col·lectiu Recomana i que té com a principal objectiu crear travessies entre diferents espectacles i teatres i, alhora, fidelitzar al públic.